



Ingen rädder för grisen här..! På lilla bilden, till höger, är Faxe bara åtta månader gammal och är på jakt tillsammans med husse Andreas.



## Faxe "softar" inte i spåret

Är det så att alla är ett oskrivet blad från det man föds?! Vår wheatenvälp Faxe var åtminstone blank vad det gäller spår och jakt från början! Andreas, wpälsdjursallergiker, ville ha en jakthund och jag, hans fru, ville ha en sällskapshund. Ingen lätt kombination att få ihop men resultatet blev lyckat! Vi skaffade oss en Irish softcoated wheaten terrier, Villa Rosas Uisge Potheen "Faxe"!

Vi fick hem vårt yrväder, nio veckor gammal och vi hade gott om tid att sätta vår prägel på honom. Målet var att han skulle bli jakt- och eftersökshund!

Faxe hann bli ungefär åtta månader innan jaktsäsongen drog igång! 16 Augusti och bockjaktspremiär! Husse, Andreas, sköt ett rådjur och nyfikenheten var stor! Intresset för djuret infann sig ganska snabbt efter lite tvekan! Efter detta började en spännande resa mot en bra eftersökshund att kunna lita på.

Faxe har ställt både älg och vildsvin och på rådjur och hjort är han stötande. Både hjort och rådjur har skjutits för honom. Vi har även provat honom vid i vildsvinshägn och han har gått klockrent på vildsvinseftersöken.

Jag ska nu berätta om det tillfälle då det verkligen gick upp för mig att Faxe hade utvecklats till en eftersökshund att räkna med! Han hade hunnit bli några år gammal och följde med husse och ett par jaktkompisar på vakjakt på vildsvin. Efter ett tag lade skytten av ett skott och trodde sig ha fått en fullträff men grisen stack iväg i ett rasande tempo in mot skogen för att ta skydd! Visst hördes väl en duns och ljudet av en gris som lade sig ner någonstans mellan träden!? Eller??? Faxe hade snällt suttit i bilen och väntat men nu fick han komma ut till de andra. Andreas och Joakim gick och letade blod på skottplat-

sen men kunde inget finna. Joakim blev lite fundersam, inte kan han väl ha bommat?! De letade med ficklampor men fann ändå inget blod!

Då gjorde Andreas i ordning Faxe för eftersök med pejlhalsband. Sedan visades Faxe på skottplatsen, tog genast upp ett spår och gick iväg ett tiotal meter. Men då protesterade den ena jägaren och sade att det måste vara fel väg!

De fann fortfarande inget blod. Andreas bestämde sig då för att släppa Faxe lös. Vegetationen var alldeles för tät där de nu var och Andreas ville inget riskera! Faxe skulle få sköta sig själv och inte sitta fast i någon lina om grisen skulle vara sårad och aggressiv!

Faxe tog åter upp det spår han hade börjat på, ökade takten och tog sikte på skogen! Sedan blev det tyst! Var det trots allt fel spår Faxe tagit upp? Andreas följde pejlens riktningar och när han kom fram så stod Faxe och luggade en död gris för fullt!!! Faxe hade rätt, han var på rätt spår hela tiden!

Efteråt konstaterade jägarna att de hade kunnat gå och leta blod länge med sina ficklampor och kanske inte ens hittat något. Kanske till och med trott att det varit en bom! Detta är en av anledningarna till varför en eftersökshund är något av det bästa en jägare kan ha! Det som annars kunde tagit en halvtimme, kanske till och med ett par timmar för dem att reda ut själva, tog bara några minuter för Faxe. Slutet gott och kvällen hann bli natt innan "gubbarna" kom hem igen, trötta men glada!

Faxe är nu sex år gammal. Mycket har hänt under åren och det bästa är att mycket mer kommer att hända framöver! Läs gärna på hans blogg: [www.villarosa.se/Faxe.html](http://www.villarosa.se/Faxe.html)

INSÄNT AV THERESE AGDUHR